

מסכת שבועות – פרק ח

שם: _____

משנה א'

ד' שומרין הן: 1. שומר חנם. 2. שומר שכר. 3. שוכר. 4. שואל. שומר חנם נשבע על הכל. שואל משלם את הכל. שומר שכר ושוכר נשבעין על שבורה ומתה, ומשלמין גניבה ואבידה.

משנה ב'

חייבים בקרבן אשם רק כאשר יש כפירת ממון. ולכן שומר חנם שנשבע לשקר כאשר זה מת טוען נשבר, או שנגנב וטוען נאבד, הדין פטור. הטעם: שאינו מרויח ממון.

משנה ג'

אבל אם שומר חנם אומר שאינו יודע ובאמת נאנס או נגנב ונאבד, הדין פטור. הטעם: שאינו מרויח ממון. שומר חנם שטוען אבד, ועדים מעידים שאכלו, משלם קרן. הודה מעצמו משלם קרן חומש ואשם. אמר נגנב ועדים מעידים שנגנבו, משלם כפל. הודה מעצמו משלם קרן חומש ואשם.

משנה ד'

הנשבע לשקר שאינו נגב, ונמצא שנגנב, משלם כפל, ואם טבח ומכר משלם ד' וה'. ואם הודה קודם שבאו עדים פטור כי זה מודה בקנס.

משנה ה'

שואל שנשבע שנאנס ובאמת נגנב או נאבד או שנשבע שנאבד ובאמת נאנס, הדין פטור. והטעם: שאינו מרויח ממון.

משנה ו'

שואל שנשבע שאינו השאיל ובאמת נגנב, נאבד או נאנס, הדין פטור. הטעם: שמרויח ממון. שומר שכר שנשבע שהשור מת אבל באמת הוא נשבר או שנשבע שנגנב ובאמת אבד, הדין: פטור. הטעם: שאינו מרויח ממון. נשבע שנאנס ובאמת נגנב או נאבד חייב. והטעם: שמרויח ממון. זה הכלל: כאשר נשבע להרויח ממון חייב, וכשנשבע ואינו מרויח ממון פטור.

מסכת שבועות – פרק ח

שם: _____

משנה א'

ד' שומרין הן: 1. שומר חנוכה. 2. שומר שכר. 3. שוכר. 4. שואל. שומר חנם נשבע על הכל. שואל משלם את הכל. שומר שכר ושוכר נשבעין על שנובה ומתה, ומשלמין גונבה ואגודה.

משנה ב'

הייבים בקרבן אשם רק כאשר יש כפירת ממו. ולכן שומר חנם שנשבע לשקר כאשר זה מת טוען נשבר, או שנגנב וטוען נאבד, הדין פטור. הטעם: שאינו מרויח ממו.

משנה ג'

אבל אם שומר חנם אומר שאינו יודע ובאמת נאנס או נגנב ונאבד, הדין פטור. הטעם: שאינו מרויח ממו. שומר חנם שטוען אבד, ועדים מעידים שאכלו, משלם קרן. הודה מעצמו משלם קרן חומש ואשם. אמר נגנב ועדים מעידים שנגנבו, משלם כפל. הודה מעצמו משלם קרן חומש ואשם.

משנה ד'

הנשבע לשקר שאינו גנב, ונמצא שנגנב, משלם כפל ואם טבח ומכר משלם דיוח. ואם הודה קודם שבאו עדים פטור כי זה עודה כרום.

משנה ה'

שואל שנשבע שנאנס ובאמת נגנב או נאבד או שנשבע שנאבד ובאמת נאנס, הדין פטור. והטעם: שאינו מרויח ממו.

משנה ו'

שואל שנשבע שאינו השאיל ובאמת נגנב, נאבד או נאנס, הדין פטור. הטעם: שמרויח ממו. שומר שכר שנשבע שהשור מת אבל באמת הוא נשבר או שנשבע שנגנב ובאמת אבד, הדין: פטור. הטעם: שאינו מרויח ממו. נשבע שנאנס ובאמת נגנב או נאבד חייב. והטעם: שמרויח ממו. זה הכלל: כאשר נשבע להרויח ממו חייב, וכשנשבע ואינו מרויח ממו פטור.